
ЮВІЛЕЇ

ВІКТОР ПЕТРОВИЧ СТАРЕНЬКИЙ

Керівник відділу радіології та відділення дистанційної, поєднаної променевої та комплексної терапії ДУ «Інститут медичної радіології ім. С. П. Григор'єва НАМН України», доктор медичних наук Старенький Віктор Петрович нещодавно відзначив полудень віку.

Віктор Петрович народився 18 грудня 1965 року у родині військового, в далеких північних краях. Офіцерська витримка і самовідданість батька та доброта і милосердя матері сформували у Віктора усвідомлений вибір майбутнього життєвого шляху — вивчитись на лікаря. У 1983 році він вступив до Архангельського медичного інституту, а після переїзду родини на батьківщину продовжив навчання у Харківському медичному інституті, який закінчив з відзнакою в 1989 р. Відтоді Віктор Петрович безперервно працює в ДУ «Інститут медичної радіології ім. С. П. Григор'єва НАМН України». За цей час він перетворився на висококваліфікованого фахівця, який впевнено крокує до нових професійних та наукових висот. Протягом трьох років (з 1995 р. до 1997 р.) В. П. Старенький навчався у клінічній ординатурі при ІМП за спеціальністю «Променева діагностика і променева терапія». У 1998 році захистив кандидатську дисертацію, у 1999 році став лікарем-радіологом вищої категорії, а з 2001 року беззмінно очолює відділення променевої терапії.

Результатом плідної та самовідданої праці В. П. Старенького є значне удосконалення методичного

та технологічного забезпечення променевого лікування, що вивело кероване ним відділення на передову позицію в Україні. В січні 2011 р. під його керівництвом було введено в клінічну експлуатацію радіотерапевтичний комплекс Varian (США) на основі лінійного прискорювача електронів Clinac 600С, що дозволило запровадити в ІМП якісно нові технології променевого лікування. Особиста ініціативність, енергійність та комунікабельність є тими необхідними рисами В. П. Старенького як керівника відділення, які дозволяють оперативно вирішувати не тільки суто медичні, але й низку складних технічних задач.

Віктор Петрович Старенький — визнаний науковець, який відомий далеко поза межами інституту. Багаторічну плідну науково-дослідну роботу Віктора Петровича увінчав захист докторської дисертації у 2009 році. У 2014 році йому було присвоєне вчене звання старшого наукового співробітника.

За роки ефективної наукової праці Віктор Петрович опублікував понад 200 наукових праць, був і залишається керівником науково-дослідних проєктів НАМН України та ініціативних досліджень, які виконуються завдяки тісному науково-технічному співробітництву з провідними вищими навчальними та науково-дослідними закладами України, такими як Харківський національний медичний університет, Національний інститут раку, Київська та Харківська медичні академії післядипломної освіти, Харківський національний університет радіоелектроніки, Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна.

Учений і практик доктор медичних наук В. П. Старенький передає молодим фахівцям власний науковий досвід, бере участь у підготовці наукових кадрів вищої кваліфікації. Під його керівництвом у 2014 р. з успіхом захищена кандидатська дисертація, готується до захисту низка нових робіт. До того ж, Віктор Петрович постійно здійснює велику просвітницьку та педагогічну діяльність, бере активну участь у роботі інституту з організації радіологічної допомоги населенню України; виступає з доповідями й тезами на науково-практичних конференціях і засіданнях секції радіологів та онкологів Харківського науково-медичного товариства. З 2008 р. він є постійним доповідачем на щорічних конференціях Українського

товариства радіаційних онкологів (УТРО) «Актуальні питання радіаційної онкології».

Нині коло виконуваних В. П. Стареньким обов'язків значно розширилося — з 1 серпня 2014 р. адміністрація ІМР довірила йому очолити найбільший структурний підрозділ інституту — відділ радіології. Багато років поспіль В. П. Старенький входить до складу Вченої ради Інституту медичної радіології ім. С. П. Григор'єва, його обрано віце-президентом Українського товариства радіаційних онкологів, членом Європейського товариства радіаційних онкологів. Член редакційної колегії «Українського радіологічного журналу» В. П. Старенький є відповідальним рецензентом секції «Променева терапія». Двічі (2003 р. та 2009 р.) він

був нагороджений Почесною грамотою Президії Академії медичних наук України за значний внесок у розвиток медичної науки та практики. В 2010 р. був нагороджений Дипломом та медаллю «Незалежність України» III ступеня від Президії Міжнародного академічного рейтингу «Золота фортуна» в номінації «За високий внесок в розвиток лікувально-практичних заходів та гуманне ставлення до пацієнтів».

Наразі Віктор Петрович Старенький посідає одне з перших місць у рейтингу кадрів вищої кваліфікації серед радіологів України. Він переконливо реалізував себе як науковець, лікар і організатор, але при цьому демонструє високий істотний потенціал для подальшого розвитку.

Щиро вітаємо вельмишановного Віктора Петровича з ювілеєм. Зичимо невичерпної енергії та наснаги, нових великих успіхів у клінічній і науковій діяльності, здійснення найсмівливіших задумів на майбутнє та неодмінної підтримки колег і друзів.

*ДУ «Інститут медичної радіології ім. С. П. Григор'єва НАМН України»
Українське товариство радіаційних онкологів
Редколегія Українського радіологічного журналу*

ГАЛИНА ЮЛІАНІВНА КОВАЛЬ

Двадцятого грудня 2015 року відзначила свій ювілей видатний корифей вітчизняної рентгенології, доктор медичних наук, професор Галина Юліанівна Коваль. Це людина з великої літери, яка була у витоків становлення і бурхливого розвитку радянської і української рентгенології, починаючи свій трудовий шлях у важкі повоєнні часи XX століття.

Галина Юліанівна народилася в Одесі 20 грудня 1925 року в медичній сім'ї: батько був ординатором у медичному інституті, мати працювала акушеркою.

Після закінчення батьком ординатури родина виїхала у Вінницьку область — Комаргород (1927–1930 рр.), Томашпіль (1931–1933 рр.), Тульчин (1934–1938 рр.), а в 1939 р. повернулася до Одеси. У 1944 р.

Галина Юліанівна вступила на медичний факультет Одеського медичного університету, який закінчила в 1948 р. з відзнакою і правом вступу до аспірантури.

Того ж року закінчила в Харкові курси спеціалізації з рентгенології і отримала посаду лікаря-рентгенолога при Одеській поліклініці водників Водоздоров'я, де працювала до 1950 р., коли вступила до аспірантури при Українському НДІ курортології.

У зв'язку зі смертю наукового керівника в 1951 р. була переведена у відділ біофізики Київського інституту експериментальної біології і патології, а згодом — на кафедру рентгенології Київського інституту удосконалення лікарів (нині — НМАПО ім. П. Л. Шупика МОЗ України). Тоді відділ і кафедру очолював член-кореспондент АН України, професор О. О. Горюньов, під керівництвом якого Г. Ю. Коваль у 1953 р. закінчила аспірантуру, а 1956 р., будучи асистентом кафедри рентгенології КІУЛ, захистила кандидатську дисертацію. Того ж року народила сина Сергія (пішов стопами матері, відомий в Україні рентгенолог — спеціаліст з КТ і МРТ). У 1962 р. на світ з'явилася друга дитина — дочка Інна.

В 1963 р. Г. Ю. Коваль була обрана за конкурсом на посаду доцента кафедри, а в 1967 р. — завідувача кафедри рентгенології КІУЛ; в 1968 р. ДАК СРСР затвердив її докторську дисертацію.

Відтоді, впродовж 27 (!) років Галина Юліанівна завідувала кафедрою рентгенології (з 1989 р. — кафедра променевої діагностики) КІУЛ — НМАПО. З 1994 р. переведена на посаду професора кафедри променевої діагностики, де з невеликими перервами працювала до 2004 р.